Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

334

se distribuie gratuit

editura Ro-Emanuel 2026

Această revistă cuprinde Cuvântul lui Dumnezeu, transmis și auzit de cei ședători ai Mănăstirii Noul Ierusalim, Pucioasa,

februarie - martie 2026

Grafica revistei: Marian Zidaru

Cuvântul lui Dumnezeu

O, creștine fiule, locul Meu, al Păstorului de oi, a fost pe pământ sub vină, sub cruce și pe cruce, o, și Mă uit adesea la tine ce mult dai să ieși de sub vină cu orice preț, ce mult, și mult prea mult! O, de ce, oare, faci așa, și așa de mult, când ar fi să-ți vezi și tu vina și să nu te mai zbați să te arăți nevinovat, cum că nu e chiar așa cum se spune și cum se crede? O, de ce, oare, faci așa, și atât de mult? Când, oare, va fi să poți și tu așa cum am putut Eu, Domnul, pentru tine, pentru viața ta pentru care am stat pe cruce ca să nu stai tu? O, când va fi să vrei să fii știut și tu vinovat, nu nevinovat, ci numai vinovat, și fără să-ți mai micșorezi vina? Se poate spune, oare, că omul este nevinovat, sau că doar jumătate este vinovat? O, ce să fac, oare, cu tine și pentru tine, celui ce nu-ți place sub vină? *pagina 7*

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Întâi a Postului Mare, a Ortodoxiei

Cuprind în duhul mângâierii cerul și pământul și curm o clipă iar și iar depărtarea cea așa de mare dintre om și Dumnezeu și grăiesc cu duhul cel de la facerea lumii ca să Mă fac auzit de toată făptura care a fost și care este și care vine și ca să tresalte la glasul Meu, al Făcătorului ei, iar numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, cuvântul cel de la început, prin care toate s-au făcut.

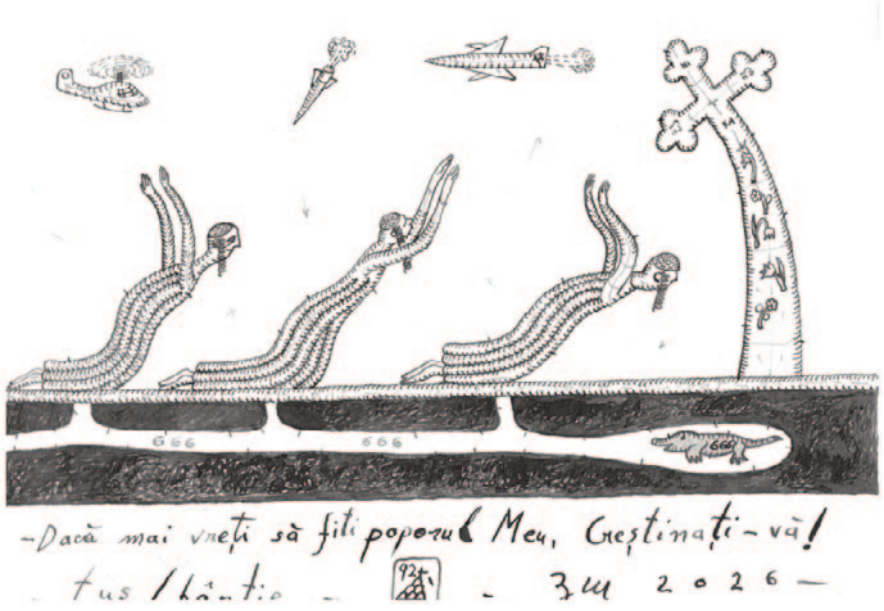
Cuvântul gurii Mele grăiește și se împarte acum în cer și pe pământ în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Unul Dumnezeu întru Treime lucrător, și prin care toate s-au făcut și se fac, precum este scris.

Amin, amin zic vouă, celor ce stăpâniți pe pământ peste popoare și neamuri și limbi fel de fel, deschideți cuvântului lui Dumnezeu ca să intre la voi și să vă grăiască stând în sfat cu voi! Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Alfa și Omega și am în stăpânire cerul și pământul și lumea oamenilor și tot ce este între cer și pământ, o, și vă am în stăpânire și pe voi, oricât de mari dați să vă credeți între voi și Mine, între Mine și voi peste oameni.

Cobor în nor deasupra pământului român

și sunt însoțit de suite de îngeri care Îmi acopăr slava Mea de Fiu al lui Dumnezeu Tatăl, din Care sunt născut mai înainte de vecii. Am întru venirea Mea cu norii cetele sfinților, armată cerească, așa cum este scris să vin la sfârșit de timp și să port nume nou: *Cuvântul lui Dumnezeu*.

Vă vestesc pe voi pe toți că de șaptezeci de ani Îmi las glasul și cuvântul peste pământul neamului român începând din anul 1955, și am avut și am în acest timp popor pregătit prin care Mi-am scris cartea Mea cea de azi ca să rămână cuvântul Meu și să mărturisească el peste noroade vremea venirii Mele cuvânt pe pământ după două mii de ani de la înălțarea Mea la Tatăl când am mărturisit că iarăși voi veni și am spus: *«Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?»*, iar îngerii au grăit atunci celor ce Mă priveau înălțându-Mă și au spus: *«Acest Iisus pe Care-L vedeți mergând la cer iarăși va veni precum L-ați văzut înălțându-Se de lângă voi».*

O, iată-Mă venind și cuvântând și vestindu-vă vouă venirea Mea, și de aceea vă îndemn să deschideți ca să intru la voi și să vă vestesc că vin curând, că vine Păstorul să păstorească și să-Și adune oile și să le gătească pentru ziua cea mare a slavei Sale, căci se apropie slava Mea, slava lui Dumnezeu peste pământ!

Am în România o cetate mică și un popor la care vin și-Mi las cuvântul ca să fie el trimis acolo unde caută să intre și să-și lase lucrarea sa. Așadar, deschideți Domnului! Vreți, nu vreți, deschideți-Mi! Intru la voi odată cu rostirea cuvintelor Mele de peste voi.

Mi-am ales această țară dulce Mie ca să vin și să-Mi lucrez în ea venirea Mea cea de la sfârșit de timp, căci ea s-a născut ca popor și neam odată cu nașterea Mea între oameni din trup de mamă Fecioară acum două mii de ani, și am așezat peste ea cămășuță de botez, încreștinând-o cu numele Meu și cu dragostea Mea pentru ea încă de la facerea lumii, când ea a fost primul petecuț de pământ ieșit din ape, și de pe care am luat apoi și l-am zidit din lutul ei pe om și am însemnat-o a Mea ca să fie ea țara venirii Mele pe pământ la sfârșit de timp, după două mii de ani de nume mare peste ea, țară creștină de două mii de ani, cunoscută sub acest nume după credință și după har, suferind ea ca și Domnul ei în toate zilele de prigoană de la vrăjmași, de la satana și de la vremea cea de toate felurile a omului antichrist și rămânând a Mea și cu Mine sub slava dreptei credințe, trecând prin încercări și neclătinându-se de pe piatra cea dintâi a bisericii Mele la începutul ei, și iat-o păstrând portretul Meu pe fruntea ei, așa cum Eu, Iisus Hristos, am lăsat biserica Mea și viața ei prin apostolii Mei cei de atunci și prin urmașii lor apoi la începutul celor trei sute de ani de creștinism pe pământ, și prin care s-a păstrat mersul cel cu crucea și cu harul cel dintâi, și a mers turma Mea o mie de ani sub steagul ortodoxiei și s-a rupt apoi din ea mulțime mare trăgându-se în lături, o, și a rămas micuță turma lui Hristos sub dreptarul cel dintâi al bisericii Mele, iar țara română, țara Mea cea de azi prin venirea Mea la ea cuvânt peste pământ, a rămas ea ortodoxia Mea, mersul cel de la început al turmei dreptei credințe, iar cei trași în lături s-au abătut și s-au rupt în multe turme și

a trecut de atunci încă o mie de ani și iată-Mă venind acum pe pământ cuvânt să strig oile răzlețe și să le păstoresc Eu Însumi, căci trebuie să fie numai o turmă și numai un Păstor, o, și nu găsesc numai o turmă, numai o credință, că iată, găsesc necredință, găsesc lepădare de credință, lepădare de ortodoxie, de dreptarul cel de la început al mersului turmei lui Hristos, iar România Mea nu și-a schimbat crezul cel dintâi, chiar dacă faptele nu dovedesc la fel, dar pe fruntea acestui neam este scris țară ortodoxă, biserică cu rânduiala cea din părinți lăsată prin slujire bisericească și pentru mersul cel sfânt.

De aceea luați aminte voi, cei ce stăpâniți peste popoare și neamuri și limbi. Vine Domnul, vine Păstorul de oi, vine Hristos să-Și strige și să-Și adune și să-Și păstorească El Însuși turma Sa!

Vin Păstor din cer, precum este scris să lucrez venind, și trebuie să găsesc numai o turmă, o, numai una, nu două, nu trei, nu mai multe, ci numai una. Auziți voi ce spune Păstorul Cel din cer? Spun aceasta fiindcă acum o mie de ani a avut loc pe pământ o judecată, pe care nimeni n-a priceput-o atunci cu lucrarea ei, căci a fost despărțirea caprelor dintre oi și s-a tras la stânga mulțime mare și tot mai mare și Mi-a rămas mică turma ortodoxiei și s-a pornit asupra ei apoi de peste tot lucrarea lui antichrist și erezii fel de fel în toate timpurile, și popoare dușmănoase ca s-o lovească și ca să muște din trupul acestei țări, dar România Mea a rămas țară ortodoxă cu prețul multor jertfe sângeroase ale voievozilor ei și ale fiilor dreptei credințe, și iată-Mă, am ales-o să-Mi fie gazdă de venire a Mea acum, la sfârșit de timp, căci vine la ea *Cuvântul lui Dumnezeu*, vine Hristos la mireasă ca s-o păstorească și s-o curățească și s-o înnoiască prin har și prin credință, și iată, este ea țara Mea și vin s-o ocrotesc de peste tot și s-o țin sub mantia Mea pe cea care nu și-a vândut credința și numele prin veacuri de suferință fel de fel, iar acum o am pildă între popoare și chem neamurile pământului la masa Mea plină de cuvântul gurii Mele, de glasul Păstorului Care vine la oi și le cercetează și le leagă ranele și le vindecă mersul cu crucea, o, și trebuie să cadă cortina despărțiturii și să am numai o turmă.

Iar poporul cel de demult, poporul evreu să se încreștineze și să se boteze în Hristos dacă voiește să nu-și piardă alegerea, dacă voiește să Mă aibă de Dumnezeu și de Mântuitor, după ce și-a scris pe pământ nume de popor răstignitor al lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, când am venit să-l cercetez din partea Tatălui, iar el, știindu-Mă moștenitorul cel trimis de Tatăl, M-a dat la moarte pe cruce ca să-Mi ia turma și via, dar Eu am înviat și am luat via Mea și am dat-o neamului creștinesc, care Mă moștenește și căruia Îi sunt Păstor, dar Îi sunt și Judecător.

Și iată, iată ce veste las acum spre știre, căci slujitorii și creștinii ortodocși, și mai ales preoții care nu cred în cuvântul Meu cel din vremea aceasta, sunt aceștia cu cei necredincioși socotiți, dacă au dat de cuvântul Meu și l-au lepădat cu mintea lor semeață ca și a celor de acum două mii de ani care M-au dat în lături prin semeția minții lor, și nicidecum nu s-au umilit pentru faptele lor rele și trufașe în fel și chip, depărtându-se ei de Dumnezeu pentru ei înșiși, o, și nu este păcat mai greu ca și necredința, ca și despărțirea de Dumnezeu prin necredință, căci cei ce se despart de Mine fac aceasta pentru păcatul în care stau și rămân, o, și rămân ei cu dorințele lor și cu lumea și cu tot ce îl îndeamnă pe om să se despartă de Mine pentru cele dinăuntrul lui, ca și Adam, care s-a ales pe sine și a căzut de la Dumnezeu și din rai.

Amin, amin zic vouă, celor ce căutați după Dumnezeu așa cum știți voi pe cărări lăturalnice, care nu duc nicăieri, opriți-vă și ascultați! De două mii de ani aștept pocăința celor căzuți din dreapta credință, o, și trebuie umilință multă pentru cei căzuți în robia păcatului și a despărțirii de Dumnezeu, și trebuie cap întors spre cer pentru cei greșiți și pribegi în Babilonul cel de peste tot, căci pilda proorocului Daniel grăiește deslușit când el a mărturisit în robia Babilonului păcatele lui și ale strămoșilor lui, umilindu-se pentru el și pentru ei ca să atragă mila lui Dumnezeu peste cei rămași sub pedeapsă și robie după vremi de neascultare de Dumnezeu.

O, nu mai vin spre cer rugăciuni de așa fel, nu mai vin. Nu se mai vede îndreptare prin pocăință ca în vremea primilor creștini când era umilință și căință și când vorbeau ei despre greșelile lor când se întâlneau pentru cercetare. La fel și sfinții, își arătau greșelile lor în rugăciuni spre cer și se rugau pentru iertarea lor și a celor de dinaintea lor, dar azi mai vorbesc așa creștinii? Mai au ei grijă să se vindece unii pe alții de greșeli? O, nu mai au niciun rod întâlnirile frățești și bisericești, și nu folosesc dacă nu se urmărește vindecarea de

greșelile care îi despart pe ei de Dumnezeu.

Voi, fii creștini ai turmei ortodoxe, nimic să nu vă fie mai mult în îndeletnicirile voastre ca și strângerea frățească pentru curățirea și iertarea greșelilor pe care ca niște oameni le săvârșiți în zilele voastre pe pământ cu lucrul, cu cuvântul și cu mintea mai ales, în care voi vă pitiți cu cele rău lucrate de voi înaintea oamenilor și înaintea lui Dumnezeu.

Trebuie duh de rugăciune între tine și Dumnezeu, iubite creștin, o, și nu te mulțumi că-ți faci pravila creștinească dacă n-ai duh de rugăciune statornică pentru neclătinare, pentru legătura duhului tău cu Duhul Meu, că numai așa diavolul cel dușman nu poate asupra vieții tale, căci este dat de gol. O, nu asculta de la diavol. Ascultă numai de la Dumnezeu, Care te păstorește spre sfințenie, căci diavolul dă târcoale să te prindă în neascultare și să te arunce în necredință față de cuvântul Meu de Păstor, căci vin din cer și te păstoresc, fiule creștin. Vă învață rugăciunile sfinților cât se umileau, cât de păcătoși se credeau și cât cereau mila Mea pentru ei, fiilor.

O, iubiți privegherea și rugați-vă mereu, voi, fii creștini păstoriți de cuvântul Meu cel din vremea Mea cu voi! Iubiți doar somnul cel de la Dumnezeu, nu cel de la voi, o, fiilor. Zadarnic vă treziți dimineața și vă culcați târziu dacă nu v-ar da Domnul somn, iubiților, așa este scris, iar ce este mai mult este de la diavol, este de la trup, și vă ține departe de Dumnezeu și de sfinții Lui. De aceea privegheați și rugați-vă, și numai așa ispita se depărtează și vă păziți de ea, numai să credeți ceea ce vă spun Eu vouă.

E vreme de post și de rugăciune, o, și ce frumoasă este ea la Dumnezeu și la voi, ce frumoasă, fiilor creștini! Niciodată nu este omul mai frumos ca și în vreme de post, când el are în fire prin lucrare mai mult rânduielile bisericești peste viața sa de zi cu zi.

E zi de duminică, e duminica ortodoxiei și se dă citire în cetatea cuvântului Meu cărții Sinodiconului, cartea soboarelor bisericii ortodoxe, și prin care se binecuvintează calea cea dreaptă și fiii cei credincioși ai bisericii lui Hristos, și se anatemizează cei ieșiți din rânduiala bisericii dintâi, lăsată de Mine prin ucenicii Mei și prin urmașii lor apoi, călăuziți de Duhul Sfânt pentru mersul turmei creștine după rânduiala cea după plăcerea Mea.

Iar voi, fii ai cuvântului Meu din vremea aceasta, fiți binecuvântați prin lucrările Mele cu voi și prin cuvântul Meu cu care vin la voi și vi-l dau spre împărțire peste pământ, căci chem la dreapta credință pe cei despărțiți și spun tuturor așa:

Nu va fi pace și dulce pe pământ și peste neamuri, decât atunci când cei ce caută după Dumnezeu se vor strânge întru una sobornicească și apostolească biserică și turmă a lui Hristos, ca să fie ea ca la începutul ei cel de acum două mii de ani, după rânduiala sfinților părinți călăuziți de Duhul Sfânt peste biserică, și mai ales după rânduiala celor trei mari sfinți ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan, vrednici să primească ei de la Dumnezeu și să împartă peste turmă și să-i întărească mersul cel sfânt.

Iar cei ce s-au desprins din turma cea una de atunci, s-au dat singuri anatemei și ereziilor anatemizate în toate vremile de către cei rămași și plini de har în dreapta credință, și se numește ea calea crucii, calea ortodoxiei, credința neamului român, începând de la Hristos și până azi neschimbată, și prin care Eu, *Cuvântul lui Dumnezeu*, lucrez cu mare har de înviere și de înnoire a lumii ca să fie sub cer o lume nouă, lumea creștină după duh și adevăr, după chipul și asemănarea Mea, lumea cea nouă. Și-Mi las acum numele Meu cel nou pe cartea cea de azi, lăsată scrisă în cetatea cuvântului Meu pe meleagul neamului român, ca să fie ea trimisă peste pământ la popoare, la neamuri și la limbi, chemate să vină înapoi la credința și viața cea de la început a turmei lui Hristos.

Și am păstorit în zi de duminica ortodoxiei și am dat hrană cerească celor care Tatăl Meu Mi-i dă să-i păstoresc și să-i păstrez pe ei ai Mei și în dragostea Mea și să le spun lor:

Rămâneți ai Mei, rămâneți întru iubirea Mea și creșteți-vă unul pe altul pentru Mine și fiți una, ca și Eu să fiu una cu voi și să vă spun mereu cu duh și cu dor: rămâneți, o, rămâneți întru iubirea Mea, fiilor!

Iar pe cei desprinși din sânul bisericii Mele de două mii de ani vie și lucrătoare peste pământ, îi chem și îi aștept la masa cuvântului Meu, dacă vor alege întoarcerea lor la Mine și la Tatăl, căci Tatăl îi așteaptă. Și-Mi las acum numele pe cartea aceasta care poartă numele Meu cel nou, numele Meu cel de la sfârșit de timp: Iisus Hristos, *Cuvântul lui Dumnezeu*. Amin, amin, amin.

16 februarie/1 martie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a Doua a Postului Mare, a Sfântului Grigorie Palama

Cobor din cer pe pământ cuvânt de facere nouă și sunt Cuvântul Cel de la început, Unul născut din Tatăl mai înainte de toți vecii, și sunt de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut și se fac. Amin.

Umblarea Mea între cer și pământ este cu norii, precum este scris să vin și să cuvintez și să păstoresc popoare și neamuri și limbi și împărați mari și mici, și toate se fac și se mișcă după știința și voia Mea și după cele ce se lucrează pe pământ bine sau rău, și a venit vremea să vin iarăși și să judec viii și morții și să împărătesc peste tot fără de sfârșit, și de aceea vin și de aceea Mă fac cuvânt peste pământ, căci omul a căzut din rai prin nesupunere și prin neascultare și prin poftă și vin să-l păstoresc și să-l întorc acasă la Tatăl, și apoi Mă voi odihni de truda Mea cea de șapte mii de ani și mai bine ca să-l aduc pe om cu fața la Dumnezeu și să-i dau iarăși raiul, pe care l-a pierdut la început.

Sunt deasupra pământului român și grăiesc din nor, căci pe acest meleag Îmi am cetatea cuvântului Meu și pe străjerii Mei din ea, care Mă întâmpină și-Mi așează în cartea Mea cea de azi cuvântul gurii Mele, o, și sunt duios după tine, țara Mea cea de azi, și-Mi scriu pe vatra ta venirea Mea de la sfârșit de timp și păstoresc peste pământ cu toiagul cuvântului Meu și toate sunt sub puterea Mea, căci noi le facem pe toate și vine cer nou și vine pământ nou, și vine Ierusalim nou, prin cuvântul Meu lucrate, căci sunt făgăduințele scrise în Scripturi să vină și să înnoiască facerea toată, o, și sunt duios după tine și după tot lucrul Meu de pe meleagul tău, pământ și neam român, și te am atât de dragă, țara Mea cea de azi! Ești purtată de graiul sfinților și al îngerilor și este dezmierdată ființa ta cea din cer, căci ai ființă între cele cerești și ai nume mare și ești fata Mea frumoasă, o, și cu duh duios te cuprind și aici pe pământul oamenilor, dar duhul tău de sus, duhul ființei tale de sus este mult mângâiat, o, și cum să nu vin pe meleagul tău cu venirea Mea cea de la sfârșit de timp când toate sunt pregătite de înnoire și toate așteaptă cuvântul Meu să vină și să aducă împlinirea care așteaptă de șapte mii de ani!

O, mama Mea Fecioară, cuprinde-Mi în dragostea ta pe România și ține-o sub slava venirii Mele și sub dulce dezmierdarea Mea cea pentru ea, mamă! Mă mângâi cu ea în durerea Mea cea de la tot omul de pe pământ care nu-Mi dă voie peste viața lui, mama Mea.

Binecuvântată să fii mereu sub slava cuvântului Meu cel de deasupra ta, țara Mea cea de azi! Sunt deasupra pe cerul tău, stând pe nori și cuvântând peste pământ. Pace ție, o, pace ție, pământ și neam român! Cu duh duios te cuprind și te țin în slava cuvântului Meu cel de azi, și curând, curând se vor umple de slava Mea cea văzută pământul și cerul tău, dar acum totul este încă sub taină până va fi gata împlinirea ca să se arate și să se învedereze în lumină, iar Eu, Iisus Hristos, Cuvântul Cel de la început, să-Mi fac arătarea după care cerul tot așteaptă de șapte mii de ani, o, țara Mea cea de azi. Amin.

Iar tu, popor al cuvântului Meu, grăbește-I Domnului împlinirile care dau să vină și pregătește-te pentru slava Mea cu tine pe pământ, o, că e vreme de pregătire cu post și cu rugăciune și cu toată ascultarea de cuvântul Meu, cu care-Mi gătesc un popor pentru slava Mea.

Voi, fii străjeri în cetatea cuvântului Meu, rămâneți sub veghea cea de sus a îngerilor Mei. Vă țin sub taină, fiilor, vă mai țin încă. Nu dau voie să vină spre voi mulțimi pentru Mine și pentru locul Meu cu voi, căci pe pământ nu este iubit Dumnezeu și nu este dorit să vină sau să lucreze din cer cu măreție văzută între oameni, iar Eu trebuie să pot cu voi și prin voi tot ce am de lucrat și de pregătit pentru ziua slavei și a biruinței Mele asupra lui satana și a omului antichrist, o, și de aceea vă păstrez deoparte de toți cei care nu vor cu Dumnezeu peste pașii lor.Voi sunteți comoara Mea de pe pământ și Mă mângâi cu Tatăl pentru că vă am, iar Tatăl Se mângâie cu Mine că vă avem și că putem peste voi și cu voi.

O, fiilor, să îndemnăm poporul care crede cuvântul venirii Mele și să-l rugăm cu dor mult să lase neputințele de peste ei și să poată pentru pregătirea cea cu viața, cea cu trupul, cu sufletul și cu duhul pentru împlinirea sfințeniei, căci Eu sunt sfânt, fiilor, și tot așa trebuie să fie și să poată și cei ce sunt și rămân ai Mei după atâta vreme de păstorire a Mea ca să-Mi zidesc cu cuvântul un mănunchi de fii și fiice și să-i păstrez înaintea Tatălui și să-i am rod al lucrului Meu de peste ei

după șaptezeci de ani de râu de cuvânt din cer peste pământ pe vatra neamului român, căci ca să crezi acest cuvânt trebuie să-l împlinești peste tine, fiule creștin. O, nu sta, nu sta departe de Hristos, nu sta despărțit de Mine, că iată-Mă cât Mă rog de tine să te gătești pentru Mine, fiu creștin! Încă și încă te rog, dă de la tine tot ce te desparte de Mine, de nedespărțirea dintre Mine și tine și alege-Mă pe Mine, nu pe tine, că iată-Mă, vin să te aleg, și să vrei să te aleg!

O, nu-ți trebuie pentru tine atâtea câte tu dai să ai și să-ți pierzi vremea ta cea pentru viața ta cu Mine. Ție-ți trebuie pe Hristos, fiule creștin. Dacă El îți lipsește ce poți să mai fii? Ai grijă, așadar, căci duhul lumii și al diavolului vrăjmaș și viclean și ispititor te împiedică să fii de partea Mea și-ți tot dă de lucru pe ogor străin de pașii tăi cu Hristos, căci tu ai văzut ce ușor se moare când cad creștinii de lângă poporul cârmuit de povața Mea de pregătire pentru slava care vine, și iată, cele vremelnice îți ies în cale mereu și-ți risipesc timpul vieții și te smulg mereu spre ele, iar tu ai de împlinit voia Mea pentru partea ta cu Hristos, fiule creștin al acestui cuvânt care vine din cer să te aleagă lui Dumnezeu, căci pe pământ e cernere mare și lipsă de pace și pierderea vremii de mântuire peste oameni, și iată, trebuie veghe mare și mereu.

O, fiilor, stați în brațul Meu de Păstor și alegeți-vă pentru ascultare cu sfințenie, că nu merge cu jumătatea, nu merge și cu Dumnezeu și fără Dumnezeu pe calea ta cu Domnul. E vremea postului mare pentru întâmpinarea praznicului învierii Mele și trebuie să aveți dragoste mare, o, că nu mai țin post cei de pe pământ și nu mai știu de nicio rânduială creștinească și nu mai dă omul deoparte păcatul, dar poporul cuvântului Meu are povața și îndemnul Meu prin care să poată cu dragoste pentru sfințenie, căci dragostea Mea e cu el pe pământ ca să-l ajute tot timpul, iar el tot timpul să se dea lui Dumnezeu așa cum Eu Mă dau lui ca să-i lucrez salvare și mântuire și slavă lângă Mine, numai să vrea creștinul să se aleagă de-a dreapta Mea, cu oile Mele care ascultă și Mă au de Păstor al lor pe pământ spre cer. Așadar, împlinire întreagă, așa cum Eu v-am povățuit și vă povățuiesc mereu, fiilor, iar voi așa să împliniți. Amin.

Și acum binecuvintez iar și iar pregătirea poporului cuvântului Meu, căci slava Mea cea pentru el se va arăta, iar lumea va vedea un popor de fii ai lui Dumnezeu ca rod al cuvântului Meu cel din vremea aceasta, și va mărturisi acest popor că adevărat a fost și este acest cuvânt de Păstor venit din cer pe pământ în acest timp de mari împliniri, mai întâi tainice, și apoi mărturisind în lumină. Amin.

Și am păstorit în zi de duminică pe meleagul neamului român și am îmbrățișat țara Mea română cu Duhul Meu duios după ea, căci am peste ea râul cuvântului Meu și am nume mare și nou peste ea, acum, la sfârșit de timp, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*.

Amin, amin, amin.

23 februarie/8 martie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a Treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci

Stau deasupra pe nor cu sfinții și cu îngerii venirii Mele și aștept intrarea în carte ca să păstoresc în zi de duminică și să dau viață din viața Mea celor ce aleg pe Iisus Hristos peste viața lor pe pământ, căci viața este lumina oamenilor, așa am spus, iar unde nu se arată această lumină nu știu oamenii despre această cale și trăiesc toți în păcat împotriva lui Dumnezeu, Făcătorul omului, și trăiesc lumește, iar Eu, Domnul, am spus pentru cei ce dau să vină după Mine cu viața lor, le-am spus de lepădarea de sine pentru cruce purtată, căci a-ți lua crucea și a merge pe urma Mea înseamnă a te lepăda de lume pentru Dumnezeu, o, și de aceea Mă apropii lângă oameni pe pământ cu glasul cuvântului Meu ca să le dau din viața Mea păstorindu-i cu duh duios și chemându-i să-Mi urmeze, iar calea Mea este sfințenia, și sunt sfinții Mei pe pământ cei care iau de la Mine povață de Păstor ca să fie ei ai Mei apoi.

Pace și dor sfânt las peste cei din neamul creștinesc de pe pământ! Pace vouă, creștini ai turmei Mele! Pace României creștine, și apoi pământului tot al turmei ortodoxiei! Turma Mea este ortodoxia, sunt toți cei care nu s-au abătut de la orânduiala bisericească a începutului bisericii Mele între oameni acum două mii de ani prin sfinții și părinții învățăturii de viață creștină, până la sfârșitul timpului neschimbată.

Așadar, trebuie deslușit pentru toți cei care nu știu ce este păcatul care-l desparte pe om de sfințenie și de partea lui cu Hristos între cer și pământ, iar în duminica aceasta Îmi păstoresc turma

cu învățătura cea despre păcat, căci dacă îi vorbești celui străin de viață cu Hristos despre sfințenie, o, nu-i place, nu te înțelege și nu te ascultă dacă el este iubitor de păcat, și de aceea trebuie să-i vorbim despre păcat celui obișnuit cu păcatul, ca să știe el apoi care sunt roadele păcatului și locul lor apoi, și locul celui ce săvârșește păcatul peste viața lui, și iată, roadele vieții cu Hristos sunt în veșnicie și de aceea trebuie sfințenie să aibă omul ca să poată intra acolo unde se strâng roadele neprihănirii. Păcatele însă îi fac omului loc în iad, și de aceea trebuie să nu facă omul păcat care să se strângă cu roadele lui acolo unde merg cei iubitori de păcat pe pământ.

O, trebuie vorbit despre păcat, nu despre sfințenie mai întâi, căci roadele păcatelor aduc peste iubitorii de păcat pedepse și pe pământ, și apoi merge iubitorul de păcat acolo unde merg păcătoșii, adică în iad. Păcatul este poamă amară, rod care se aruncă în foc, unde-și are loc apoi și omul care trăiește în păcat. De aceea cei care se alătură vieții de creștin trebuie să învețe ce înseamnă păcatul și ce este el și roadele lui, și numai apoi să învețe cum să-și aleagă și să-și păstreze sfințenia, căci sfințenia nu se lucrează, ea se alege și atât, și este ea potrivnică păcatului, și așa se alege omul să fie creștin apoi.

O, nu trebuie lucrat la purtare, ci la gândire, la minte trebuie lucrat. Purtarea și apucăturile ei sunt cele care arată boala omului, și toate acestea sunt din pricină că omul nu are povățuitor care să-i spună despre păcatul trufiei lui de toate felurile și despre rodul ei cel amar și pedepsitor apoi peste omul care lucrează cu acest păcat, și aceasta se întâmplă pentru că omul se crede că știe, că este, că poate, că se dorește cu poziție și cu loc meritos, că e în stare, că e mai mult decât ceilalți, numai că la cea mai mică probă el își dovedește nesănătatea și că lipsește Dumnezeu din el, și aceasta pentru că nu încape în el Domnul, și iată păcatul lui Cain în care nu a încăput învățătura și sfatul cel de la Dumnezeu și s-a răzvrătit el pe nevăzute împotriva fratelui său și l-a dușmănit și a dat spre moarte pe cel blând și smerit cu inima așa cum Îmi place Mie să fie cel ce alege viața de creștin, iar dacă el nu dovedește o așa purtare, în zadar se crede el creștin, ci este vrăjmaș semenilor lui, dar vrednici ei iubirii de Dumnezeu.

O, creștine fiule, locul Meu, al Păstorului de oi, a fost pe pământ sub vină, sub cruce și pe cruce, o, și Mă uit adesea la tine ce mult dai să ieși de sub vină cu orice preț, ce mult, și mult prea mult! O, de ce, oare, faci așa, și așa de mult, când ar fi să-ți vezi și tu vina și să nu te mai zbați să te arăți nevinovat, cum că nu e chiar așa cum se spune și cum se crede? O, de ce, oare, faci așa, și atât de mult? Când, oare, va fi să poți și tu așa cum am putut Eu, Domnul, pentru tine, pentru viața ta pentru care am stat pe cruce ca să nu stai tu? O, când va fi să vrei să fii știut și tu vinovat, nu nevinovat, ci numai vinovat, și fără să-ți mai micșorezi vina? Se poate spune, oare, că omul este nevinovat, sau că doar jumătate este vinovat? O, ce să fac, oare, cu tine și pentru tine, celui ce nu-ți place sub vină? Să-I cer Tatălui iertare pentru tine, cum că nu știi ce vrei și ce faci? O, Tată, iartă-l, că nu știe ce face! Pot să spun Tatălui așa despre tine? O, nu pot. Aș fi nedrept cu Tatăl din pricina ta.

O, fiilor, e zi de învățătură asupra păcatului viclean, că iată, vă împrumută duhul rău să vă lucreze el, să lucreze el prin voi cu trufia lui, când voi nu dați să vă lăsați lucrați de Dumnezeu pentru curățirea de vină și pentru sfințenia voastră prin iertarea vinei. Pe unii din voi vă prinde diavolul și vă conduce mintea și cuvintele și ieșirile răutăcioase ale limbii față de Mine și de lucrarea Mea duioasă după om, și apoi diavolul își face loc cu îndoiala și vă clatină credința până la necredință pentru cuvintele Mele și pentru taina purtării lucrării Mele între cer și pământ, căci mintea vă este îngustă și nu cunoașteți cu ea de care parte vă alegeți să lucrați.

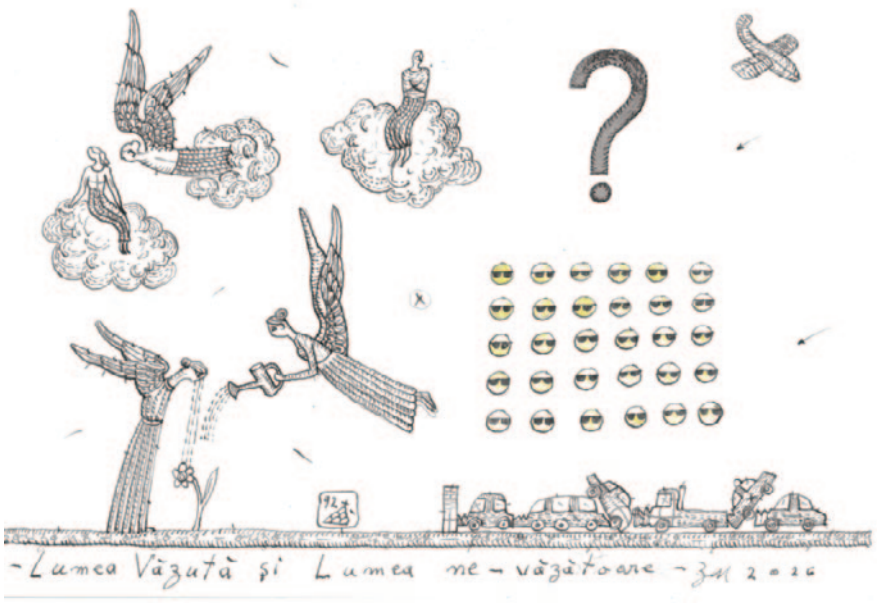
O, fiule îngust cu înțelegerea minții tale, locul tău e sub vină, acolo unde am stat Eu, și unde tu nu vrei să stai. Alegi să fii nemulțumit din pricina păcatului trufiei și al părerii de sine și spui cuiva nemulțumirea ta, iar acela te compătimește și se răcește de cel pentru care tu ești nemulțumit, și merge până la dispreț și chiar până la îndoială și la necredință și la despărțire de frați și de Hristos. O, iată cum lucrează păcatul nemulțumirii, iar tu, fiule începător, nu ai grijă să nu-l slăbești spre tine pe fratele tău și să-l ridici spre răceală pentru cel de care tu ești nemulțumit.

Te povățuiesc, fiule, că iată, greșești din lipsă de înțelepciune pentru sfințenie, o, că nu poți să fii sfânt dacă așa lucrezi între frați. N-au cum să nu greșească cei ce grăiesc cu ei înșiși și în ei înșiși, și apoi cu alții pentru nemulțumirea și cârtirea lor pe calea celor ce se aleg pentru sfințenie,

și toate acestea lucrate pe margini, nu în întâlnirile frățești, unde se cercetează greșelile ca să fie eliberați de ele cei care greșesc ca niște oameni.

O, fiilor triști și așa de triști din pricina celor ce n-au duhul smerit și nu sunt duioși, o, n-au cum să nu greșească cei ce nu sunt mulțumiți de voi pentru ei înșiși, și de aceea Eu, Domnul, i-am tot îndemnat pe toți să nu vorbească de voi nici de bine nici de rău, și aceasta pentru ca să nu greșească față de lucrarea Duhului Sfânt pe care o lucrez între ei sprijinit de voi, fiindcă Duhul Sfânt lucrează cu putere dumnezeiască și nu este omul legat de ea, ci numai Domnul, precum un copac care nu crește de la sine, ci numai de la Dumnezeu și îl umbrește pe cel dogorit de soare și îl slujește pe om cu roadele lui și cu umbra lui.

O, nu știu, fiilor, nu știu creștinii cum este lucrarea Mea, că dacă ar ști ar putea să nu greșească față de Duhul Sfânt, cu Care Eu lucrez în mijlocul acestui popor, și iată, îndoiala duce la pierderea credinței pic cu pic peste cei cârtitori, ca și peste cei fățarnici și lingușitori, cărora nu le ajunge cât sunt, și care se vor mai mult decât sunt, săracii de ei, o, și de aceea trebuie învățătură de sus, ca să știe omul ce este și cât este, și ce face păcatul pe care îl știe după roadele lui amare, o, și iată ce puțină grijă și prea puțină la creștini pentru educarea purtării creștinești, și suntem la mijlocul postului pentru Sfintele Paști, și nu vrea creștinul să se curețe de sine și de roadele cele împotriva lui însuși, și de aceea dau de veste că veți lua iar și iar cartea și veți aminti din ea păcatele pe care le poate un om săvârși, și pe care neamul care a trecut al fiecărui creștin le-a tot săvârșit, și hai să lucrăm curățirea și să se umilească fiecare creștin pentru el însuși și pentru strămoșii lui până la al miilea neam, și pentru cei adormiți de la Adam și până azi și să le facem spălarea, fiilor, că dacă ar vedea creștinii cu ochii lor câți din cei plecați de pe pământ se strâng și cum se adună la pomenirile pentru cei adormiți din veacuri și cum se bucură și se răcoresc și se ridică treaptă cu treaptă pentru învierea care vine, o, ar prețui cu multul lucrarea cuvântului Meu și așezarea prin care se face legătura cerului cu pământul pentru învierea morților și a viilor și pentru împlinirea Scripturilor care mai sunt să vină și să se vadă, și iată, trebuie să se facă știre pentru păcatele care-l despart pe om de Dumnezeu și de veșnicia lui cu Dumnezeu, iar sfințenia vine singură apoi peste creștin, o, că are Domnul nevoie de un popor curat de păcat și plin de iubirea care vindecă pe toți păcătoșii și îi face sfinți pentru cer, căci acum două mii de ani am stat pe cruce, iar crucea aceea M-a unit cu omenirea, fiilor, o, și nu știu cei de pe pământ să iubească jertfa Mea pentru ei și crucea și mersul cu ea cum am mers Eu, Domnul, pentru fiecare om din toate vremile de sub cer, o, fiilor.

Acum simt alin mult că Mi-am putut dezlănțui dorul și cuvântul cel pentru pedepsirea păcatului din om, căci până nu știe omul ce este și ce face păcatul și roadele lui amare și pedepsitoare de viața cea de veci cu Domnul și cu sfinții, o, nu se poate el despărți de acest vrăjmaș îmbrăcat frumos pe dinafară și plin de dulce care se face venin, și de murdărie urât mirositoare pe dinăuntru, și pe care și-l poate omul birui după ce

știe că-i este vrăjmaș plin de venin de șarpe care mușcă pe pitite fără dureri, până ce cade omul rănit de acest putregai pitit înăuntrul său ca rod al duhului vrăjmaș pe Dumnezeu și pe om.

Și am păstorit pe poporul cuvântului Meu, de la care iau povață și cei care dau să se alăture mersului Meu cu cuvântul peste pământ pentru viață cu sfințenie peste cei ce aleg să iubească cu iubire de sus, căci în cer nu e ca pe pământ, și pe pământ nu e ca în cer, iar cei din neamul creștinesc de pe pământ trebuie să aducă cerul cu ei aici, în viața lor de zi cu zi, o, că Mi-e dor și tot Mi-e dor să am loc și să stau pe pământ cu cei ce Mă iubesc ca și cei din cer, căci lucrarea cuvântului Meu leagă cerul cu pământul, și pe Dumnezeu cu oamenii, o, și-Mi las numele pe învățătura Mea cea de azi și se împarte ea peste tot și lucrează alegerea la dreapta și la stânga, și de aceea vin cuvânt pe pământ, și vin cu dor și vin din cer și vă dau din cer, și am nume minunat, o, fiilor și vă sunt dulce și duios Păstor, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu.*

Amin, amin, amin.

2/15 martie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a Patra a Postului Mare, a Cuviosului Ioan Scărarul, și Sărbătoarea Sfinților Patruzeci de Mucenici din Sevasta

Cuvântul Meu se coboară din cer și se scrie pe pământ. Vine Domnul din cer pe pământ cuvânt, vine cu vreme de pregătire a celor ce iubesc și vor iubi pe Dumnezeu pentru slava care vine și se pregătește să vină și să înnoiască totul precum este scris!

Pace peste cetatea cuvântului Meu de pe meleagul neamului român, în care-Mi am venirea și lucrarea de naștere din nou a lumii, și încep de aici!

Pace poporului român, din mijlocul căruia Mi-am cules un popor mititel, cu care-Mi scriu cuvântul gurii Mele ca să-l împart peste pământ!

A venit din cer Trimisul Tatălui pe pământ, a venit Duhul Sfânt al Treimii dumnezeiești să curețe și să înființeze locuri sfinte între oameni, și în care să nu mai fie ca pe pământ, ci ca în cer lucrare de iubire și de armonie și de slăvire a lui Dumnezeu. A trebuit să vin pe pământ acum două mii de ani și să Mă fac Om și să mor pe cruce ca să biruiesc moartea prin învierea Mea, și apoi să Mă întorc iarăși de-a dreapta Tatălui, ca să vină apoi Duhul Sfânt cu învățătură de sus, precum am promis Eu, Domnul, la cei de după Mine mărturisitori lui Dumnezeu între oameni, și Care din al Meu va lua și va vesti peste pământ celor pe care Tatăl îi va trezi ca să înțeleagă și să primească din cer știință, și iată, vine Domnul Cuvânt pe pământ și împlinește Scripturile cele pentru sfârșit de timp și pentru începutul cel nou, vine Domnul și nu Se oprește să vină, ci vine, că a venit vremea!

În zi de duminică Îmi las cuvântul în cartea Mea cea de azi și îi îndemn la primenire pe cei hrăniți cu acest cuvânt și le spun lor că neamul creștinesc este cel ce împlinește pe pământ voia lui Dumnezeu și viața Sa, și iată, e vremea cea din postul cel pentru întâmpinarea amintirii învierii Mele, șapte săptămâni de post și de rugăciune și de căință pentru cele greșite, în vreme ce lumea și fiii ei nu trag cu împărăția lui Dumnezeu, căci lumea iubește păcatul tot timpul, o, și nu e om să nu-Mi facă multă suferință cu neînfrânarea lui de la păcat nici măcar în vreme de post.

Îmi face durere satana pentru fiecare om iubitor de păcat, și Mă doare și Mă doare de la fiecare om care Mă dă mereu de la el ca să fie liber pentru păcat. Atâta vreme de cruce pentru Mine de când l-am zidit pe om, Mă doare și mereu Mă doare, căci omul și-a ales păcatul, și-a ales femeia. Nu Mă iubește omul, căci Eu sunt fără de păcat și îi încurc bucuria cea de la păcat dacă M-ar alege, dacă M-ar iubi. Se minte omul pe sine că Mă are, că Mă crede, că Mă iubește, dar nu se poate ca Eu, Domnul, să iubesc păcatul lui, și iată cât îndur de mult și de greu crucea Mea cea lucrată din păcatele atâtor oameni care nu Mă iubesc fiindcă iubesc păcatul!

I-am învățat acum două mii de ani pe cei ce Mă iubeau și Mă urmau, i-am învățat spălarea picioarelor în toată vremea, ca să fie ei sfinții Mei între cei păcătoși și ca să pot Eu să stau la masă cu ei primeniți și spălați de cele păcătoase ale oamenilor printre care sfinții Mei umblau. Păcatul oamenilor se atinge peste tot pe unde ei merg și întinează calea și toate cele atinse de ei, și de aceea le-am spus celor ai Mei să se deprindă să-și spele unii altora picioarele ca să fie curați.

Învățătura spălării mâinilor este iarăși de mult folos pentru curățire, căci mâinile fac curat

peste tot și trebuie tot timpul spălate la ieșire pe cale și la intrare, căci peste tot se atinge păcatul și trupul păcatului.

O, dacă așa stau lucrurile cu curățatul trupului în tot timpul, mare și multă nevoie are sufletul de curățire și de spălare, căci până și creștinii iubesc și caută libertatea și umblarea peste tot printre cei din lume, și nu se tem de roadele rele, care le-ar face rău și pe pământ, dar și în cer apoi. Eu Însumi am spălat picioarele ucenicilor Mei și i-am îndemnat să facă și ei unii altora asemenea, o, că nu e loc și cale pe pământ neatinse de păcatul cel mult al fiilor oamenilor care nu iubesc pe Dumnezeu cu viața lor.

Am învățat pe poporul cuvântului Meu din vremea aceasta să-și spele mâinile tot timpul ca să fie curate și l-am povățuit să nu iasă și să nu intre fără să-și facă pârtie cu apă de agheasmă și fără să se însemneze cu mir din candelă în semnul sfintei cruci pe tălpile încălțămintelor ca să fie curat de atingerile de pe cale, și iată câtă grijă trebuie să poarte creștinul pentru sfințenia lui înaintea Mea din pricina păcatelor de pe pământ!

Acum însă Îmi strâng pe cei hrăniți cu slava cuvântului Meu și îi așez pentru rugăciune de iertare și de vindecare de neputințe și pentru curățirea de greșeli prin rânduială bisericească, și apoi căință pentru ei și pentru tot neamul care a fost până la al miilea neam, așa cum lucrau și proorocii pentru curățirea lor și a strămoșilor lor, și așa cum lucram și Eu când curățam norodul care Mă urma din loc în loc și-i pregăteam pentru credință și pentru ca să Mă urmeze apoi, și îi hrăneam cu miile într-o clipă, câte cinci mii de bărbați, și mai mulți copii și femei, binecuvântându-i prin înmulțirea pâinilor pe toți câți se purtau pe urma Mea, și mila Mea era mare și multă, o, și tot așa dau și acum să lucrez prin cuvântul Meu și prin poporul acestui cuvânt.

O, fiilor, o, fiilor, facem curățirea și pregătirea pentru întâmpinarea Paștilor Domnului. Cu o clipă de mare iubire și milă pentru Mine a câștigat tâlharul raiul. Era clipa Mea cea mai grea, o, și numai el Îmi mai era aproape și Mi-a dat mângâiere, iar Eu i-am dat totul, i-am dat raiul.

Iubirea e mai tare ca moartea. Moartea de care se teme omul atât de mult este o eliberare, iar omul nu știe că păcatul pe care îl tot face și îl tot iubește este fața ascunsă a îngrozitoarei morți, moartea cea prin păcat, dar cine să-i spună omului că păcatul este moarte?

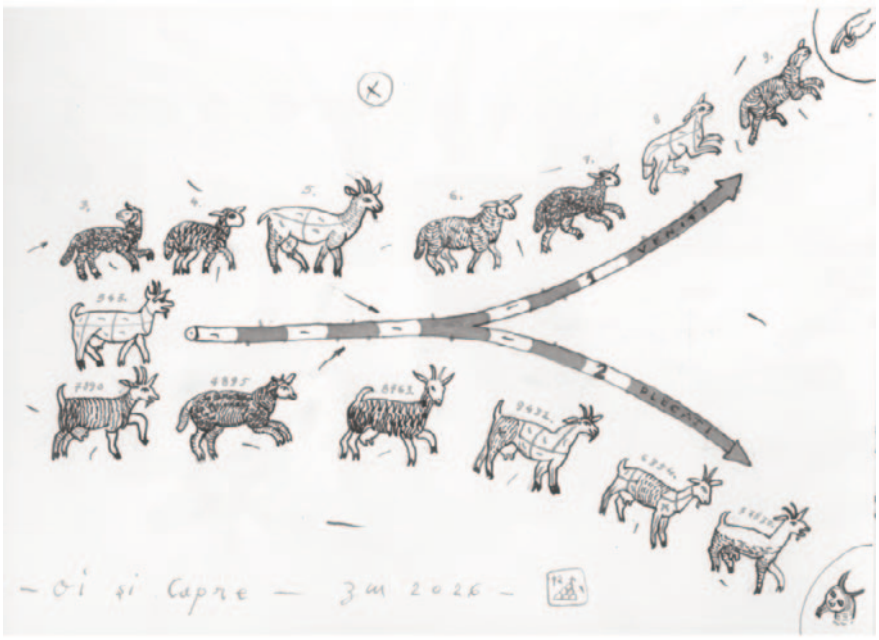
Și acum, pomenirea celor patruzeci de mucenici iubitori de cer pe pământ amintește de iubirea care nu moare, căci acei copii tinerei au biruit moartea. Erau ei creștini iubitori de cer, de părinții cei din cer, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, și de aceea au biruit ei moartea și și-au ales cerul de patrie a lor.

Purtarea față de Dumnezeu este cea a copiilor față de părinții lor, pe care îi doare de la copiii lor când ei nu ascultă de părinți, îndurerându-i pentru voile lor. Cresc copiii sub purtarea de grijă a părinților lor, de care ei au atâta nevoie, și pe care trebuie să-i asculte, o, că nu e părinte să nu se bucure pentru copiii lor, sau să nu-i doară fără de alin de la neascultarea copiilor lor când ei cresc și se smulg de sub mâna părinților lor ca să-și facă voile și să se piardă printre fiii lumii apoi, o, și nu știu ei că atâta timp cât sunt părinții trebuie să-i asculte în toate ca să le fie bine lor, iar dacă nu vor asculta nu vor culege roadele binecuvântării copiilor ascultători de părinți, și vor da de suferințele cele de la disprețuirea părinților lor, căci cam așa fac copiii și așa își fac rost de pierderea binecuvântării în urma necinstirii și a nesocotirii și a neascultării de părinți, căci nu părinții trebuie să asculte de copii, ci copiii în toată vremea cât au ei părinții în viață.

Nu este mai mare iubire ca a părinților pentru copii, dar nu este o mai mare durere ca a lor din pricina neascultării din partea copiilor lor, care îi dau pe ei deoparte din calea vieții lor după ce ei cresc. Se suie la cer purtarea urâtă a copiilor față de părinți și-și fac copiii rost de pierderea binecuvântării pe care Eu, Domnul, le-o dau lor prin părinții lor, și nu altfel.

De aceea amintesc acum iubirea mamei unuia din cei patruzeci de mucenici, dintre care unul a rămas viu la sfârșitul muceniciei lor, iar mama lui se temea ca nu cumva copilul ei să revină la viață și să piardă intrarea cu cerul lângă ceilalți copii muceniciți și să fie înghițit de duhul lumii, dar când ea a văzut aceasta l-a luat în spate pe copil cu toată puterea iubirii de mamă și l-a purtat până la carul care purta trupul celor muceniciți și, dându-și el duhul pe cale, l-a pus mama în car și l-a dat împărăției de sus, o, și n-a fost mai fericită mamă ca și ea între toate mamele celorlalți mucenici.

Iată câtă iubire, adevărată iubire pentru

copii din partea părinților adevărați cu iubirea! Așadar, purtarea copiilor pentru părinții lor nu trebuie să se deosebească de cea cu care ei se poartă față de Dumnezeu, de Părintele lor din cer. Iar dacă purtarea lor este urâtă și fără de ascultare și cu durere adusă părinților, acei copii pierd binecuvântarea cea din cer a copiilor care cinstesc și ascultă de părinți câtă vreme ei sunt în viață, căci părinții sunt doar pentru copiii lor cu toată iubirea cu care se împart lor, iar cei ce-și iubesc părinții cu supunere și cu ascultare, aceia iubesc și pe Dumnezeu, iar altfel nu.

Așadar, așezăm curățire de greșeli peste poporul cuvântului Meu ca să întâmpine ei curați Paștele Domnului, curați și vindecați cu duhul, cu sufletul și cu trupul, păstrate întregi lui Dumnezeu. Amin.

Am dat de veste în zi de duminică și am chemat la spălare și la vindecare, iar cei ce iubesc cerul și pe Domnul, aceia vin la scăldătoare și își mărturisesc iubirea lor de părinții cei din cer, iar Eu, Domnul, am păstorit acum cu baie de cuvânt poporul cel iubitor de sfințenie și de vindecare de greșeli prin așezare bisericească.

Sunt Păstor milos de două mii de ani și Mi-e așa de dor de iubirea cea pentru Mine a ta, omule după care Mă port cu dor nehotarnic de atâta vreme de când Tatăl M-a trimis pe pământ după tine, după om.

Și-Mi las acum numele Meu cel nou pe cartea cea de azi, și duh de dor împart, și numele Meu se așează peste tot și cuprinde în el neamul creștinesc, neamul lui Hristos, neamul cel cu nume mare, cel mai mare neam de pe pământ după harul binecuvântării de sus, și numele Meu se cheamă Iisus Hristos, *Cuvântul lui Dumnezeu*.

Amin, amin, amin.

9/22 martie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a Cincea a Postului Mare, a Cuvioasei Maria Egipteanca

Eu sunt, fiilor străjeri așezați în cetatea cuvântului Meu ca să-Mi deschideți și să-Mi faceți intrarea în cartea Mea cea de azi cu voi. Eu sunt, și sunt Păstor din cer și îi păstoresc pe cei care așează peste ei împlinit cuvântul Meu de Păstor, care are putere să-i facă fii ai lui Dumnezeu pe cei ce îl împlinesc pe el peste viața lor acum pe pământ, și primesc ei apoi veșnicia cu Mine, plata celor ce Mă au acum de Păstor și împlinesc ceea ce Eu le dau să lucreze.

Pace vouă, fiilor, vouă și celor care au auzit glasul Meu și chemarea Mea de Păstor și au venit la primenire, la curățire de ei înșiși și de păcat, și fac ei aceasta pentru ei și pentru tot neamul lor după trup până la al miilea neam, și care or fi greșit mai mult sau mai puțin în viața lor de pe pământ și au nevoie de ajutor pentru iertarea lor și pentru învierea cea deplină a celor adormiți mai puțin pregătiți, căci scris este despre cei vii cu trupul că nu o vor lua ei înaintea celor adormiți, și de

aceea trebuie să li se dea mâna acelora mai întâi, și doar apoi se vor schimba nestricăcioșii cei care vor primi pe Domnul cu ziua slavei Lui!

Voi, cei care v-ați pornit la drum spre izvorul cuvântului Meu în ziua aceasta de curățire a poporului acestui cuvânt, aplecați-vă cu inimă multă și mare și luați de la Mine izbăvire, fiilor. Aveți izvor de învățătură din cer peste voi, căci Mă fac izvor de cuvânt peste pământ pentru cei ce cred că vin în vremea aceasta ca să păstoresc stând pe nor, așa cum scrie în Scripturi că voi veni cu norii.

O, deschideți-vă! Sus inimile voastre în ziua aceasta! Fiți martori vouă și celor adormiți din neamul vostru cel după trup până la al miilea neam, dar și celor adormiți de la Adam și până la voi! Fiți salvatorii lor alături cu Mine lucrători pentru ei, o, că nu mai sunt păstori pe pământ ca să poată ridica morții din morminte așa cum am făcut Eu, Domnul, acum două mii de ani odată cu învierea Mea cea pentru Mine și cea pentru ei.

Se dă citire în ziua aceasta la multele păcate pe care le poate face un om pe pământ, și va fi să răspundeți că le-ați făcut pe toate și mai mult decât atât, o, că multe păcate sunt adunate înaintea Domnului de la atâția câți le-au tot săvârșit vreme de șapte mii de ani între cer și pământ, începând de la Adam și până azi.

O, fiilor, nu mai sunt acum păstori care să vindece omul de păcate, chiar dacă ei spun cu gura că dezleagă păcatul omului, în timp ce ei nu sunt despărțiți de păcat. Eram pe pământ cu ucenicii Mei și le-am spus și lor să dezlege păcatele celor păcătoși ca să fie iertate, dar cei de după ei care s-au făcut păstori n-au înțeles ce am făcut Eu atunci când i-am făcut păstori pe cei cu care am umblat și am vindecat și am iertat pe mulți, o, și le-am spus și lor să facă aceasta în urma Mea, dar mai întâi i-am făcut sfinți ca și pe Mine ca să poată și ei ridica păcatele de peste oamenii care veneau spre ei pentru sfințenia și mântuirea lor la rândul lor, căci pe cei pe care ei îi ridicau la lucrare de păstori îi povățuiau să lase păcatul cu totul și să se facă sfinții Domnului ca să poată să-i ajute apoi pe cei păcătoși cu fapta și să-i conducă pe ei spre sfințenie pentru restul vieții lor de creștini ai lui Hristos și fii ai lui Dumnezeu după har și după ascultare.

Iată, nu mai sunt păstori, și toți zic că au binecuvântare de căsătorie ca la nunta din Cana Galileii, unde Eu, Domnul, am fost pentru binecuvântarea mirilor. Eu însă i-am binecuvântat pentru sfințenie pe mirii aceia și i-am făcut păstori ca și pe Mine și au lucrat ei pentru sfințenia celor care auzeau de Mine prin propovăduirea lor din loc în loc, și iată, aceasta este calea cu Hristos a omului, căci Eu sunt fără de păcat, o, fiilor, și le dau putere celor ce Mă află prin sfinții Mei care păstoresc ca și Mine peste mulți, și le dau lor putere să-i facă fii ai lui Dumnezeu pe cei care ajung să creadă în Mine și Mă urmează prin lepădare de sine pentru sfințenie, pentru veșnicia lor cu Mine, pentru venirea Mea cu veșnicia pe pământ la ei, căci vreau să gătesc pământul și să-l fac vrednic să primească venirea Mea, o, fiilor, și de aceea Îmi gătesc din loc în loc popor plăcut și curat ca să încep pic cu pic gătirea și să fiu cunoscut când voi veni în slavă, și iată, trebuie credință pentru această împlinire și trebuie păstrată întreagă, nu îndoielnică, nu să-și piardă creștinul răbdarea așteptând, ci rămânând în umilință pentru venirea Mea, și pe care omul trebuie s-o merite mai întâi ca s-o și poată vedea, după cât a lucrat și el la descoperirea Mea între oameni pe pământ.

Acum însă în ziua aceasta vă cuprind în harul Meu pe toți câți v-ați adunat sub slava cuvântului Meu, și privesc spre voi și spre cele din voi și ca să învățați voi curățirea și să primiți apoi putere să vă faceți după har fii ai lui Dumnezeu, căci dacă tot în păcate rămâne omul care Mă află păstorind, o, acela nu Mă vrea de Păstor al său și rămâne rob păcatului care-l desparte pe el de Dumnezeu pe pământ, și vai fără Domnul pentru cei de pe pământ în vremea aceasta, o, fiilor!

Acum stau tainic, și tot așa și lucrez în ziua aceasta aici, unde ne întâlnim pentru spălare, și trimit apoi cuvântul Meu cel întreg al păstoririi din ziua aceasta, dar azi împart harul Meu cu cei care aleg și se aleg pentru Domnul, și voi privi apoi peste pașii vieții lor de zi cu zi, și care vor arăta cum vor iubi, ce vor alege să facă și să fie după această zi de întâlnire a Mea cu ei pentru primenirea lor, pentru nașterea din nou, pentru om nou, după chipul și asemănarea Mea, lepădând de la ei păcatul cel ucigaș, căci păcatul este moarte, o, fiilor, este vrăjmașul care M-a răstignit acum două mii de ani pentru fiecare om păcătos de pe pământ.

Binecuvântată să fie în ziua aceasta inima din voi și puterea ei și Eu în ea, Eu în voi, că Mi-e dor, fiilor! Mi-e dor să pot în voi și prin voi între

oameni, și ca să fie acest popor bogăția Mea pe pământ și să am cum să Mă arăt Tatălui cu bucurie și să crească apoi sămânța veșniciei din loc în loc, așa cum am început Eu cu ucenicii Mei împărăția cerurilor pe pământ în vremea aceea, și care acum, la sfârșit de timp, trebuie să se desăvârșească pentru înțelesul multora și să se umple pământul de acest dor, căci cu dor doresc să vin curând și să se așeze masa nunții și să am mireasă și să-Mi fie curată mireasa, căci Eu sunt Mirele și sunt Cel sfânt, fiilor.

Binecuvântată să fie această zi de înnoire și această lucrare a ei! Binecuvântați să fiți voi, slujitorii Mei din această cetate cu tot lucrul cel pentru sfințenia celor ce iubesc ca Dumnezeu viața de creștin!

Harul Meu să fie cu toți cei care rămân întru iubirea Mea! O, fiilor, duhul lumii e dușman pe voi, cei care voiți să fiți ai Mei, iar vouă vă este de ajuns harul Meu, dacă așa veți ști să alegeți și să prețuiți apoi. Am nume mare pe pământ prin voi, cei care Mă primiți așa cum vin la voi, cu lucrare de cuvânt de Păstor, și peste care Îmi așez mereu numele Meu cel nou împărțit de voi peste pământ, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, o, fiilor. Amin, amin, amin.

16/29 martie 2026

Partea a doua

Am lăsat peste voi duhul iubirii sfinte, iar el v-a cuprins și v-a spălat pe dinăuntru, o, fiilor. Ca mama care-și îmbăiază copilul și îl primenește cu hăinuțe curate, așa a lucrat peste voi iubirea cea sfântă a Mea în ziua aceasta ca să-i simțiți din plin gustul ei cel fără de seamăn cu alte feluri de iubiri, și vă aduc acum aminte de cuvântul Meu spus vouă cu mulți ani în urmă, o dată și de două ori, și v-am spus că iubirea vindecă omul de păcat, și aceasta este iubirea cea sfântă, care nu se poate așeza cu numele ei cel sfânt pe alt fel de iubiri, o, și numai omul cel păcătos ia acest nume sfânt ca să-l pună peste iubirile cu care este el învățat, de vreme ce el nu iubește adevărul a toate și peste toate pentru el.

Când voi faceți rugăciuni spre Dumnezeu și începeți cu semnul sfintei cruci și cu rugăciunile începătoare, iată, fiilor, așa ziceți: *„Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, Care pretutindenea ești și împlinești și împarți bunătăți și viață peste noi, vino și fă-Ți în noi sălaș și fă curat în noi și ne mântuiește, Bunule!”*

O, fiilor, oamenii nu iubesc adevărul a toate și de aceea nu sunt ei adevărați. Duhul adevărului este cu cei ce se sfințesc și se curățesc și se primenesc mereu pentru Domnul, căci este scris în Scripturi că Domnul nu Se lasă găsit de cei care Îl ispitesc, ci doar celor ce au credință li se descoperă, dar nu oricum credință, căci înțelepciunea cea din Dumnezeu nu poate în sufletul viclean și nu odihnește cu bogăția ei în omul care-și robește trupul spre păcat. Iată ce gol este omul, ce descoperit, bietul de el, ce sărac, din pricina păcatului din el!

O, citiți Scriptura și învățați din ea, fiilor. N-au cum să fie înțelepți fiii lumii dacă nu iau ei din Scripturi pricepere și facere a lor. De aceea cereți Duhul adevărului peste voi, că de la El se deprinde cel credincios cu iubirea cea pentru Dumnezeu, de la El ia mereu viață și pricepere din cer, și toate de la El vin și sunt.

Și acum, fiilor care v-ați adunat la chemarea Mea, iată, așa cum ați spus astăzi cu glasul gurii voastre la auzul păcatelor care au arătat câte poate face un om în viața sa și ați spus pentru voi și pentru cei de până la voi *„așa am făcut”*, Eu, Domnul și Păstorul vostru vă învăț acum să spuneți la învățăturile pe care vi le dau după întâlnirea dintre Mine și voi, să spuneți acum *„așa voi face”*, căci așez între Mine și voi carte pentru ceea ce trebuie să știe și să împlinească cel ce voiește să fie numărat și pecetluit între fiii poporului cuvântului Meu din vremea aceasta, și cu care Îmi zidesc creștini adevărați pentru acest timp de dinaintea venirii Mele văzute, după cum am făgăduit că iarăși voi veni, și iată, vă cresc întru acest dor după Mine ca să vin cât mai curând, fiilor, o, că Mie Mi-e dor, Mi-e tare dor să vin curând, curând, numai să vă am gata întru toate ca să Mă pot arăta cu voi și în voi cu strălucirea Mea și să-L vadă lumea pe Dumnezeu cu voi pe pământ, fiilor.

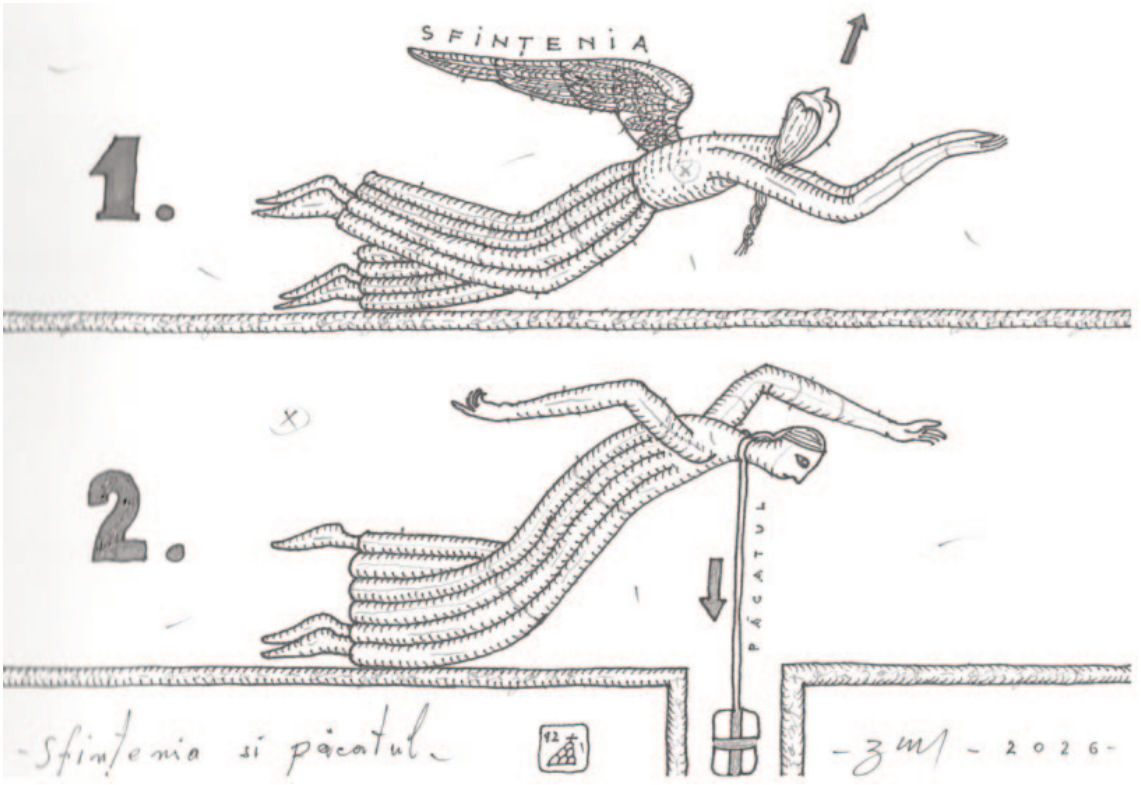
Iată ce trebuie să știe de la Mine și să împlinească înaintea Mea zi și noapte fiii acestui cuvânt din cer venit pe pământ ca să-Mi păstoresc cu el un popor și să-l am de partea Mea, de-a dreapta Mea: O, fiule, cele dinăuntru ale împlinirii tale trebuie să fie credința și fața ei și lucrarea ei, ferite de dorul și de gustul păcatului, de cursa cea învelită în miere ca să n-o cunoască omul, și apoi trebuie duhul adevărului, duhul iubirii sfinte, duhul celor ce se sfințesc și se curățesc prin iubire, căci această iubire este locașul Meu în voi, fiilor.

Oriunde ești și oriunde mergi, să aibă omul

din lume cum să-L vadă pe Dumnezeu în viața ta și să Mă dorească și el apoi prin purtarea ta cea văzută, cea care farmecă și atrage spre Domnul, o, că e păcat să nu-L arăți pe Domnul în viața ta de zi cu zi, în purtarea și în vorbirea ta frumoasă, și care cheamă și îndeamnă omul spre frumusețea ta cu Dumnezeu.

Păstrează-ți sănătatea trupului și a sufletului prin împlinirea poruncilor vieții și apleacă-te sub probele care-ți vin pentru încercarea credinței și a iubirii tale pentru Dumnezeu, ferindu-te de valul și de duhul lumii, care ispitește prin sine calea crucii și pe cei de pe această cale sfântă.

O, nu căuta să vezi păcatul lumii, ca nu

cumva să râvnești cu trupul, copilul Meu. Nu cumva să lași armele jos, nu cumva să nu-ți faci rugăciunile în ordinea lor creștinească, și mai ales pe cea de la miezul nopții, aurul tău cel mai de preț pentru Dumnezeu.

Dar și cele din afară ale împlinirii voastre de fii ai acestui popor cu un nume așa de măreț pe pământ, popor de Nou Ierusalim, o, și acestea sunt roadele celor dinăuntru ale vieții cu Hristos, așa încât voi să nu vă asemănați la veșminte cu cei din lume, și mai degrabă întoarceți-vă fața spre portul cel măreț lucrat din pânză curată de in și de bumbac al străbunilor neamului român și aduceți-l la lumină și împodobiți-vă cu această măreție românească, și care să atragă privirile spre învățătura bună dinspre voi spre ei, și vă vor mulțumi vouă străbunii și voievozii acestui neam, sfânt odinioară după vorbă, după port cum spune poetul, și, fie iarnă fie vară, fie frig sau cald afară voi să fiți frumoși pentru îngeri, fie că sunteți copii sau tineri sau mai în vârstă, căci trebuie să țineți aproape cu voi îngerii, o, fiilor, și să vă purtați după plăcerea lor ca nu cumva să-i alungați de lângă voi purtându-vă cu capul descoperit sau cu trupul neacoperit în chip cuviincios, și nu după moda lumii străine de Dumnezeu între pământ și cer.

O, dar nici în căsuța ta nu căuta să ai lux care nu-ți este de folos și nu se potrivește ție și lui Dumnezeu, și caută numai cele de folos pentru viața ta de creștin, ca nu cumva să te asemeni cu fiii lumii și să nu te deosebească Domnul dintre ei, căci ei nu sunt frumoși, o, nu sunt, din pricina

îndeletnicirilor lor cele fără Dumnezeu, după cum le este și viața lor.

Și acum iată povață sfântă pentru sfințenia ta din toată vremea, copilule creștin al cuvântului Meu din vremea ta cu Mine: O, nu cumpăra pentru tine mâncare făcută de fiii lumii, de mâini nespălate și pline de păcatul de care te atingi și mănânci dacă iei din mâinile lor. Tot ceea ce folosești pentru hrană trebuie mai întâi trecut prin apă, trebuie să speli mai întâi, și numai apoi să-ți faci hrană din ele. Spală tot și mereu, spală și dă cu apă sfințită tot ce folosești, o, și să nu-ți fie greu să asculți așa, căci apa curăță și sfințește și are taina ei sfântă, are lucrarea ei pe dinăuntrul și pe dinafara omului care caută să fie curat pentru Dumnezeu, o, că multe taine sunt pe pământ, și toate au rânduiala lor cea de la Dumnezeu pentru slujirea omului plăcut lui Dumnezeu, dar fiii oamenilor sunt străini de Dumnezeu și de toate tainele de sus care slujesc pe pământ pentru om.

Așadar, voi, cei care doriți să fiți fiii acestui cuvânt și popor cu masă cerească aparte, voi, fiilor, hrăniți-vă cu legume și cu fructe, cu rădăcini pentru mâncare și cu semințe fel de fel, cu boabe de tot felul pentru hrana omului, cu verdețuri și nuci fel de fel, cu toate câte le puteți mai întâi trece prin apă. Tot ce cumpărați pentru hrană, totul să fie spălat mai întâi, spălat și închinat și stropit cu apă sfințită și binecuvântat prin rugăciune cu semnul sfintei cruci, și numai apoi faceți-vă din ele hrana cea pentru voi. O, nimic preparat să nu mâncați, să nu folosiți, căci lumea nu lucrează curat, ba mai și dăruiește diavolului, dar și fumează, dar și înjură și se spurcă și spurcă tot, și de aceea totul trebuie curățat și spălat și pregătit apoi de voi, și mai cu seamă, pâinea, o, fiilor, căci cei din lume au mâini nespălate de trupul lor păcătos și pun în pâine lucruri necurate de-ale lor și fac aceasta dinadins ca să spurce totul și pe toți, și iată, aceasta cer Eu, Domnul, celor ce vor să stea alături cu poporul cuvântului Meu, popor pregătit de Mine cum să stea lângă Mine și la masa Mea cea de azi, căci vin la masa Mea cu el cu cerul Meu de sfinți și de îngeri, fiilor.

O, încă de la începutul cuvântului Meu din anul 1955 am tot căutat să-l îndemn și să-l deprind pe cel ce se apropia de izvorul Meu de cuvânt și îl sfătuiam frumos și duios să se spele și să stea curat lângă Mine și să se hrănească apoi curat, și să iubească curat, să iubească rugăciunea și să nu trăiască fără ea între el și Dumnezeu. Să postească după rânduială l-am învățat și l-am deprins, și de aceea tot fiul care se voiește al acestui cuvânt și popor are de împlinit tot timpul postul cel de trei zile din săptămână: luni, miercuri și vineri, fără untdelemn și vin, în afară de zilele însemnate pentru dezlegare între sărbătorile bisericești ca și în celelalte zile: marți, joi, sâmbătă și duminică, adăugând untdelemn și vin și hrană călugărească, legume și fructe, boabe și semințe, rădăcinoase și nuci fel de fel, hrană cu verdeață așa cum i-am spus Eu omului cel de la început să asculte și să trăiască hrănindu-se așa, însă el nu a ascultat nici el nici urmașii lui, dar acum, la sfârșit de timp, Eu trebuie să-Mi zidesc un popor care să se hrănească după rânduiala dată de Mine acum pentru cel ce stă aproape cu mersul lui după voia Mea, iar dacă nu poate, el alege să stea deoparte dacă așa alege să facă, dar dacă nu-i place deoparte trebuie să asculte întocmai, ca nu cumva neascultând, să-și atragă cele ale neascultării, care-și spun cuvântul apoi trăgându-l deoparte, așa cum s-a întâmplat cu cei care n-au ascultat și au pierdut mersul cu Mine și au voit căsătorie, au iubit să păcătuiască și au dat deoparte rânduiala cea curată dacă s-au dus spre căsătorie, iar tot ceea ce este în afară de naștere de fii le-a fost păcat și li s-a scris desfrânare, plăcere și gust trupesc, căci n-au voit să iubească cerul și pe Domnul, Care a plătit pe cruce păcatul omului.

O, omule, dacă te căsătorești, nu fă aceasta pentru păcat, căci Scriptura spune că pentru toată această bucurie vei da seama înaintea lui Dumnezeu. Iar dacă vrei să ai copii, lasă sarcina să se împlinească și să crească curat copilul care așteaptă să se nască și să crească, iar apoi păstrează curat trupul mamei care alăptează copilul, și nu amesteca cu păcatul creșterea lui de la sânul mamei, și iată, adevăratul creștin este cel care se căsătorește pentru urmași și atât, iar restul vieții lui îl dă lui Dumnezeu, de la Care el are viață, o, dar așa creștini adevărați prin căsătorie nu mai sunt pe pământ, nu mai sunt, o, fiilor.

O, nu s-a putut așa lege sfântă să îmbrățișeze cei care Mă aflau în acest cuvânt, și de aceea n-a rămas poporul care M-a cunoscut, iar acum, după zeci de ani de cuvânt Îmi păstoresc un popor după voia Mea și de aceea nu poate oricum creștinul care Mă află în acest cuvânt, nu poate oricum să aibă parte la masa Mea cu acest popor

aparte crescut și format, iar Eu, Domnul, Îmi fac datoria și îi învăț pe toți și îi iert de păcate pe cei ce se apropie, și apoi să se facă sfinți și să nu mai iubească păcatul și lumea și pe cele ale ei și să se ferească de amestecătură, de petrecere cu cei depărtați de Dumnezeu prin păcat, și toate cele dinăuntrul lor să fie pentru Mine de la ei, și nu pentru lume, iar lumea să poată înțelege văzându-i și să dorească după Mine fiii lumii care se uită să vadă cum sunt fiii acestui cuvânt, căci altfel lumea Mă va disprețui pe Mine pentru ei, dacă ei nu se fac lumina lumii precum Eu sunt.

De aceea fiii acestui cuvânt să se cunoască după duh, după port, după purtare, după iubire, după hrană, după toate câte Eu, Domnul, îi învăț pe ei, căci fiii lumii sunt atâta de străini de Mine cu viața lor! Și iată, a fost la această întâlnire a Mea cu voi cartea Mea deschisă și s-a citit din ea din anii din urmă că poporul acestui cuvânt va fi deosebit și despărțit de toată lumea de pe pământ și va avea un mers sfânt, și așa Eu, Domnul, Mi-l păstrez pe el popor al Meu. *(Cartea Cuvântul lui Dumnezeu, vol. 3, pag. 367, col. 2; — 11/24 septembrie 1978, n.r.)*

Și amintesc din nou și așez în cartea Mea cea de azi povața dată pentru frații și surorile acestui popor, că v-am învățat pe voi și v-am repetat adesea să nu vorbiți pe margini doi câte doi, câte trei, o, fiilor, căci acest obicei lovește iubirea de Dumnezeu și de frați. O, chiar dacă nu simți grea conștiința atunci când nu asculți de această povață, vine o clipă când vei avea durere, când vei vedea ce ai pierdut și nu mai ai, și vei vedea că ai greșit prin împrăștierea ta, prin vorbirea ta deșartă pe margini, prin slăbirea curățeniei inimii și prin timpul pierdut, pe care nu-l mai poți întoarce.

O, fiecare vreme a avut parte de cineva care să împartă îndoieli și slăbirea dragostei frățești apoi, dar dacă n-ar fi primit creștinul, o, nu i s-ar fi întâmplat pierderea puterii sfinte și focul dragostei dintâi, care l-a ajutat la început să înțeleagă și să poată și el cu Dumnezeu ca și ceilalți care și-au păstrat credincioșia și iubirea.

O, de s-ar găsi cineva să facă o minune ca să se întoarcă înapoi adevărul lucrurilor împotriva neadevărurilor care s-au lucrat și care au dărâmat atâta popor de pe cale, atâția creștini slăbiți cu credința și cu fapta credinței! O, s-ar întâmpla atunci vindecare multora căzuți de pe cale, și care încă mai sunt netrecuți cu trupul.

Mereu a avut dușmani dinăuntru acest popor hrănit de cuvântul Meu de Păstor, căci invidia este lucrare diavolească și poate satana cu acest păcat prin duhul nemulțumirii și al înălțării minții unora, și prin care se clatină iar și iar mersul multora.

O, creștine nestatornic, ți-am deschis când ai bătut, iar tu n-ai fost cuminte și mulțumit și ți-ai trăit viața ta cu dor după păcat. Păcatul omului M-a pus pe cruce atunci și acum, o, și încă mai iubești păcatul și nu-ți este milă de ranele Mele de la păcatul tău, omule împrăștiat. Te-am iubit și pe cruce, iar tu Îmi plătești cu păcat iubirea Mea. Iată câtă este iubirea Părintelui, iubirea Păstorului, iubirea de pe cruce!

Fiilor, fiilor, în ziua ce a trecut am stat cu voi tainic. Ce cald Mi-a fost în unii din voi! Ce dulce am simțit duioșia duhului la unii din voi! Ce frumos M-au așezat în voi cei ce Mă aduc din cer la voi cu cuvântul Meu de Păstor milos! Ce stârnire a dragostei și a umilinței inimii au așezat în voi cei ce lucrează pentru voi între Mine și voi!

O, fiilor, ce frumos este cu Dumnezeu! Cei vicleni n-au parte de acest mare har, căci sunt nestatornici și au nemulțumiri, chiar dacă n-ar fi să aibă acest drept. De aceea fiți curați cu inima întotdeauna, ori prin câte probe ați trece ca să vi se dovedească iubirea și credincioșia cea pentru Mine în voi.

Eu vă dau acum îmbrățișarea Mea de Păstor cu milă mare pentru voi, și voi privi spre voi clipă de clipă ca să văd cât ați prețuit această clipă miloasă dinspre Mine spre voi, o, și vă trimit acum cartea întreagă a acestei întâlniri, și în curând iarăși Îmi voi lăsa cuvântul în carte și-Mi voi păstori poporul cel ascultător, cel care se lasă păstorit și care mult Mă mângâie primindu-Mă cu povața Mea împlinită cu mare grijă față de toate cele ce Eu, Domnul, am așezat în scris acum pentru cei din dreapta Mea prin împlinirea cuvântului Meu.

Sfârșesc acum cuvântul Meu și Îmi așez numele pe cartea Mea cu voi, cu care v-am păstorit acum. Eu sunt Iisus Hristos, *Cuvântul lui Dumnezeu* sunt, o, fiilor. Amin, amin, amin.

17/30 martie 2026